

[Axel Sørensen.]

regler at sikre den almindelige skatteborger et værn imod unyttig skatteudskrivning; det vil være en retsbeskyttelse, der er i overensstemmelse med grundlovens ånd.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne udtale, at vi ikke kan gå med til lovforslagets gennemførelse.

Mose Hansen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans parti har i dette lovforslag foreslået ændringer til ligningsloven gående ud på, at skattefradragsretten ophæves. En ophævelse af skattefradragsreglen er naturligvis helt i overensstemmelse med det, som det ærede medlem og hans parti ønsker, for en ophævelse af denne regel vil ganske enkelt betyde, at der bliver åbnet for sluserne, så en endnu større del af borgernes indtægter kan ledes ind i de offentlige kasser. Derfor er det vort standpunkt, at vi ønsker skattefradragsreglen bevaret. Vort parti er ikke blevet overbevist om, at vore synspunkter er fejlagtige på trods af det ærede medlems mange ord i fremsættelsen om fordelene ved skattefradragsreglens ophævelse, og det samme kan siges om de mange beregninger og eksempler, som det ærede medlem kommer med i bemærkningerne.

Som tilhænger af skattefradragsreglens afskaffelse har man bl. a. fremført som argument, at skattefradragsreglen er skatte-teknisk u håndterlig og inkonsekvent. Derudover er det fremført, at Danmark er det eneste land, der har skattefradragsreglen, og derfor har tilhængerne ment, at vi endelig måtte have den afskaffet.

Jeg er af en anden opfattelse. Skattefradragsreglen har været — og er stadig — det eneste værn, som den initiativrige, arbejdsomme og flittige samfundsborger har imod at blive den, der kommer til at betale for alle de løfter, der bliver givet op til et valg. Det må stå samfundsborgeren klart, at skattefradragsreglens ophævelse vil betyde, at han og hansigestillede kommer til at betale hele gildet. Derfor må de nævnte samfundsborgere klamre sig til skattefradragsreglen, fordi skattefradragsreglen er det eneste middel, der kan sikre dem ejendomsretten over en beskeden del af deres indtægter, som flid og arbejde har bragt dem.

At Danmark er det eneste land, der har skattefradragsret, vejer for mig meget lidt til. Der er ingen, der siger, at vi absolut skal gøre som andre; derimod bør vi undersøge, hvad der passer til vore forhold, og hvad der kan indpasses i dansk lovgivning.

Spørgsmålet om skattefradragsreglens bortfald er ikke klaret med de foreslåede ændringer i ligningsloven. Der må sikkert meget dybtgående ændringer til i mange andre love, både i skattelove og sociale love. Alle disse love er borgerne og administrationen nu engang indstillet på i deres virksomhed og administration, og skal der foretages ændringer med hensyn til skattefradragsrettens ophævelse, kan den foreslåede ændring i ligningsloven aldrig være rigtig at gennemføre isoleret, selv om den som foreslået først skal gælde for skatteåret 1965-66.

De ændringer i de mange andre nævnte love — skattelove og sociale love — der følger med vedtagelsen af den foreslåede ændring i ligningsloven, må folkettinget, befolkningen og administrationen også have tid til at tage endelig stilling til, så at de ved, hvorledes disse lovændringer virker i forbindelse med en ophævelse af skattefradragsretten.

Som allerede nævnt er mit parti modstander af skattefradragsrettens ophævelse, og selv om forslaget indeholder mange beregninger og eksempler, er der dog det enkelte synspunkt tilbage, at den enkelte samfundsborger ikke har noget som helst værn, når det drejer sig om, hvad skatterne kan komme til at udgøre af indkomsten, såfremt skattefradragsretten ophæves. Det har han derimod, så længe betalt skat må fradrages. Jeg har godt nok bemærket, at man kunne tænke sig at lægge et loft over på 50 pct. men det er jo ikke noget værn, for denne procent kan ændres. Så længe man imidlertid har skattefradragsretten, har man muligheder for at få den betalte skat fradraget. Skatteprocenter kan nok forhøjes, men selv efter forhøjelse har vi retten til fradrag, der virker som en regulator.

Afskaffelse af skattefradragsretten er som allerede nævnt ikke så ligetil, og ud fra et skatteteknisk synspunkt er det min opfattelse, at der må langt dybere og mere indgående undersøgelser til. Der må foreta-